

[Victor Larsen.]

med Hensyn til de Køb, der kan finde Sted. Det tror jeg virkelig efter det ærede Medlems Argumentation, at det ærede Medlem ikke er opmærksom paa.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen vilde paastaa, at dette, at jeg gik varmt ind for Forslaget, var et Bevis for, at Forslaget her givetvis vilde medføre en Forhøjelse af Frihandelskornprisen. Det mener jeg, det ærede Medlem savner al Berettigelse til at sige. Naar jeg er gaaet ind for Forslaget her, har jeg fra første Færd gjort gældende, at det var fordi det betød en højst tiltrængt Lettelse for de Landbrug, som har lidt under Kornafleveringen, og som slet ikke har været i Stand til at producere i nogen som helst Grad under disse Afleveringsforhold. Forholdet er, og det ved det ærede Medlem udmærket godt, at de ganske smaa Mængder, som alle de Landmænd, større eller mindre, der maa tage Forbehold, faar til Rest, betyder, at der køres saa stramt i alle disse Landbrug i hele Høstaaret, at det virker som en daglig Pine og Plage. Dertil maa jeg føje, at det er ikke mindst de smaa Brug, der har solgt Frihandelskorn. Naar det i mange, mange Tilfælde er dem, der har solgt det, fordi de store Gaarde simpelt hen var saa pint af Afleveringspligten, at de var Forbeholdstager, forstaar jeg endnu mindre det ærede Medlems Synspunkt. Der ligger ganske vist en Antydning af Forstaelse af det ærede Medlems Synspunkt deri, at heller ikke de kornafleverende Landbrug maa faa Del i den første halve Million Tønder, som eventuelt kan indføres. Her maa jeg sige, at jeg synes, at Retfærdighedsbetragtningen i allerhøjeste Grad svigter for det ærede Medlem. De Landmænd, som er pisket til at aflevere Korn, som ikke engang har Korn til at fodre ordentligt igennem et helt Høstaar, de maa ikke engang faa Del i Kornindførselen, i hvert Tilfælde efter det ærede Medlems Betragtninger paa ingen Maade i den første halve Million Tønder.

N. P. Andreasen: Jeg vil gerne have Lov til at understrege de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister fremkom med om Eksporten af Korn. Ministeren udtalte her, at han hele Tiden havde bestræbt sig for, at der inden for Landbrugets Organisationer skulde være Enighed om de Kornmængder, som Eksporten drejede sig om. Det er fuldstændig rigtigt, og det er vi ogsaa Ministeren taknemmelige for. Den Stilling, vi har taget her inden for det mindre Landbrug, er den, at Landbruget skal udnytte

sin Chance, naar det gennem mange Aar har oparbejdet en udmærket Eksport af Saasød til andre Lande. Paa lignende Maade har vi haft en Eksport af Maltbyg. Denne udmærkede Eksport, som der her er Tale om, skal Landbruget holde ved lige, saadan at det stadig fremefter kan opretholde de Markeder, der her er Tale om. Paa den anden Side har vi, da Tiden er saa unormal, som den er, og da der fra mange Sider bliver efterspurgt Korn fra Danmark, sagt, at hvis Eksporten gaar ud over det sædvanlige, saa er det en Nødvendighed for os under Hensyn til de Produktionsforhold, vi har i det mindre Landbrug, og ogsaa under Hensyn til det, vi har været med til at tiltræde i vore Handelsaftaler, at forbeholde os Retten til at kræve, at vi maa indføre Foderkorn i Stedet for. Det er et ganske rimeligt Forlangende fra det mindre Landbrugs Side, og som sagt, vi er Ministeren taknemmelige for, at vi har været med som Raadgivere i hele dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde om Fordelingen til de mindre Landbrug — altsaa dem med mellem 2 000 og 6 000 Kr.s Jordværdi —, at de nok skulde kunne taale at faa den foreslaaede forøgede Tildeling; hertil vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, det kan de udmærket godt taale, men jeg vil ikke være med til, og de vil ikke være med til, at det udelukkende bliver disse Smaabrug, der skal være med ved en yderligere Fordeling; saa bliver det ikke retfærdigt længere. Det er ganske givet, at naar man kommer ud over de 6 000 Kr., som jeg sagde før, og op paa 7 000 og 8 000 Kr. og der omkring, har vi her den allerstørste Part af vore Statshushandsbrug og mange andre end dem, som i højeste Grad er interesseret i, saa snart der kan komme Foderkorn ind til os her i Danmark, ogsaa at faa Lov til at forøge deres Produktion.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Laurits Hansen, som udtalte sig om Industriens Køb af Korn — det glemte jeg at sige før i min Omtale af Betænkningen —, at her har netop den højtærede Landbrugsminister erkendt i Udvalget, at de forskellige Industriforetagender ikke kan opkøbe frit, som de vil, men kun kan opkøbe efter de Indkøbstilladelser, de faar fra Statens Kornkontor.

Det ærede Medlem omtalte paa lignende Maade Forholdet med Hensyn til Saakorn. Jeg vil gerne sige, at i det mindre Landbrug er vi meget villige til at saa det Areal af Brødkorn, som vi skal aflevere, men der er